

Побратими, Рідну Українську Національну Віру, Проповідуйте!

САМОБУТНЯ УКРАЇНА

РІДНА УКРАЇНЬСЬКА НАЦІОНАЛЬНА ВІРА
• ОБ'ЄДНАННЯ СИНІВ І ДОЧОК УКРАЇНИ •

SOCIETY OF THE UKRAINIAN NATIVE FAITH (RUNVIRA), INC.

UKRAINIAN EDUCATIONAL RELIGION SOCIETY, INC.

UNITED STATES OF AMERICA - CANADA

Дажбоже, Ти Святий Дух народу мого.

"РУНВіра-самобуття українське розуміння Єдиного і Всюдищого Бога, і хай світиться їм" Я Ного Дажбог",
"Мага Віра", 29, 151

"Встала Правда в жилах Дажбожого Внука", (Слово про похід Ігоря). Дажбожий Внук-Народ Український.

№ 150 ЧЕРВЕНЬ

10.979 рік Дажбожий,
Місячник, Рік видання 14-ий.

Повідомлення

Дорогі Читачі! На початку Вересня отримаєте одночасно два Числа "Самобутньої України": за Липень і Серпень. Від Жовтня місяця починаючи, будемо висилати "Самобутню Україну" місяць наперед: "МАГА ВІРА", видання Якої забрало довгі роки тяжкої праці, через два тижні здається до Передплетні. Вихід у Світ "МАГА ВІРИ" дасть нам можливість поліпшити технічне оформлення "Самобутньої України", збагатити і візноманітнити її Зміст, і появлення без спізнень. І цією Приємністю ми сьогодні ділимося зі всіма Вами. Редакція і Видавництво.

...ВОНИ ПОНЕВОЛИЛИ НАС

(Продовження. Початок у Числах 131 - 149). У скорому Часі почнемо друкувати "Сім Законів Правильного Життя" і

"Як Двоєвір"я пригноблює духовні сили народу!"

120. "БАТЬКУ СИЛА, ТЕПЕР УСЕ СКАЖЕМО. 17-ть років тому, татари нас взяли в полон, я пленник царя Мстислава. І він і його зяті були татарами замучені на Калці. Я мав тоді п'ятнадцять років".

"Ти Святослав?", спитав волхв Сила. "Так, я Святослав, а то Із'яслав, а то Володимир. Ми жили в Каракорумі, для Чингіс хана Темуджіна рибу ловили. Є сотні киян у Каракорумі, Бухарі, у Сак'ї — у горах Тибету; на берегах Яндзін-дзяну.

"Прибувши до Бухари, ми готувалися їхати до Хурамабаду, у Персію. Відсторонившись від Орди, вночі втекли".

І сказав волхв Сила: "О, душе душі моєї, сини мої, святі соколята! Є ще правда в Україні (Русі)! Чуйтеся безпечно, в Києві покищо татар немає, пішли на Захід. Угощу вас сушеною рибою, солодким варом; путь стомила вас, ніч кличе спочивати. Ранок нові подарує сили. І я вас дещо питаю". Святослав, Із'яслав, Володимир принесли соломи на постіл: їм помагає монах, він відрікся грецької ві-

ри і волхва Силу назвав батьком.

121. РАНОК. ВОЛХВ СИЛА СПИТАВ: "ХТО ТАКІ ТАТАРИ І ЩО ДУМАЮТЬ ПРО НАС, ВОРОГА ТРЕБА ЗНАТИ. І що ви думаете робити у Києві?" Святослав сказав: "Оповідатиму те, що чув і бачив.

"Цар Мстислав на Калці, ідучи на смерть, казав: "Велика Україна (Русь) має сім мільйонів населення. І могла б проти Монголів поставити мільйонове військо. І без великих зусиль знищити їх". Я вірю в це. Тепер ми стали монгольськими рабами, погіршає наша

врода, поменшає наш розум, помарніє наша вдача, перестанемо ми любити себе.

“Монголи ставляться до України (Русі) дуже вороже. Чому? Вони заздрісні й розгнівані. Заздрісні, що ми люди рослі, сильні, горді. Розгнівані, що ми в 1223 році на Калці вбили десятки тисяч родовитих монголів з племені Чингіс хана Темуджіна. Ми вбили молодого хана Тосхуса, який був сином Чингіс-хановим.

“І хоч монголи на Калці були переможцями, вони зазнали таких великих утрат, що йти вперед сил не мали. І тому повернулися за Волгу. Чингіс хан, почувши про великі втрати монгольські, дав наказ творити військо з тюркських племен, а Монголів назначати сотниками, тисяцькими, темниками.

“І знову ми біля Порогів убили монгольських послів. І в Києві ми вбили послів хана Батия.

“Монгольські шамани назвали Україну Русь “яшертан бархан бірюк”, що значить “таємно ідучий вовк”. Хан Батий позбавить (так думаю) Україну Русь прав мати князів і військо. Монгол тому племеню, якому він зичить вічного рабства, каже: “Хай ця отара не матиме чабана”.

“Монгол вірить, що “чабан отарі даний Богом”; “отара, звикши жити без чабана, не любитиме чабана ні рідного, ні чужого”. Немаючи провідного мозку, отара буде нездібна себе боронити. Монгол вважає, що це найтяжча кара для рабів.

“Справжніх Монголів у всьому світі трохи бідьше, як один мільйон. І вони (про це чув у Каракорум) завоювали сто мільйонів людей різних земель і язиків.

“Татари невисокі ростом, смаглолиці, вилицюваті. Голять волосся за вухами і вище лоба. Заможні татари ходять у дорогому одязі, мають багато тканин з Персії, Китаю, хутра з Мордовії, Башкірії, волжської Болгарії.

122. “ДОМІВ У ТАТАР НЕМАЄ, ЖИВУТЬ У ШАТРАХ ЗРОБЛЕНИХ З ПРУТТЯ, пруття покриті сукнами, шкурами. Вгорі в шатрі отвір для диму і світла. У шатрі постійно горить вогонь. Живляться татари м'ясом і кашою. Хліба не знають, але коли де дістануть, охоче їдять. Кашу їдять руками, руки обтирають об волосся, взуття, одяг. Котли, в яких варять їжу, не миють. Китайці їх вважають нечепурним народом.

“Вони, п'ючи кумис, співають. Не можна їх назвати гуляками. Чоловіки роблять стріли, учать дітей їздити на конях і стріляти. Дівчата поруч з юнаками їздять на конях і стріляють з луків.

“Татарки тяжко працюють; сидячи у шатрах, шиють, варять. Вони й шатра ставлять і розбирають їх тоді, коли Орда переходить в інше місце. Між ними велика зрідненість, усі живуть, як одна родина. Може тому, що сестра й брат одружуються, невістки живуть з свекорами, зяті з тещами, усі породичені. Татарки бояться своїх мужів: у законах Чингіс хана визначено, що жінка беззастережно кориться чоловікові. Татарка, ставши жінкою, ставить собі шатро.

“Їхні шатра ніколи не замикаються. Та й замків у них немає. Татари у чужоплемінників крадуть, у себе — ні. Вони терпеливі й виносливі. Коли голодні і їжі тяжко дістати, старший їм наказує співати, і вони співають. Вони про себе високої думки, їхнє племінне самолюбство їх еднає, зріднює. Коли я заходив до них у шатро в гості, то сідав на щось нижче. Чужинець у шатрі не може сидіти на вищому сидженні: татарин вважає, що ніщо чуже не може в їхньому шатрі бути вище за татарське. Є думка, що ці поняття вони запозичили у китайців.

123. “У ТАТАР ВЕЛИКІ СТАДА КОНЕЙ, ОВЕЦЬ, КІЗ. Стріли, стремена, уздечки, сідла, вози, як

я сказав, роблять чоловіки. Вони й коней пасуть, і кобил доять, роблять торби для кумису, й кумис. І при допомозі кислого молока обробляють шкуру. Татарки доять корів, роблять масло. Шкуру зшивають нитками з жил. Щоб нитки були міцніші, ділять жили на волокна і потім їх сучать”.

І спитав волхв Сила: “Скільки мав Батий воїнів, ідучи на Чернігів, Київ, на землі наші?” “Батий мав 10 тисяч справжніх монголів. І, думаю, що 50 тисяч турків, туркменів, яких ми зємо татарами, хоч вони на справжніх монголів мало подібні. Усіх може 200 тисяч — сюди входять жінки й старші люди”.

“У чому затаєна сила татарська? І що вони думають про киян?”, спитав Росан, син волхва Сили. Святослав відповів: “У порядку. Монголи знатним киянам за попоненням на Калці, казали: “Сабудай і Джебе-Нойона вас розбили тому, що вас покинув Бог”. У монголів є міцне переконання — там, де немає одного наказу, де кожний хоче бути наказодавцем, немає Бога. Наші князі не слухали наказів царя Мстислава. Кожний князь, маючи своє військо, діяв незалежно: один покинув поле брані й подався до Києва, інший приглядався з своїм військом до бою.

124. “ПОЛЮВАННЯ НА ЗВІРІВ ТАТАРИ ЗАМІНИЛИ НА ПОЛЮВАННЯ НА ЛЮДЕЙ. Їм Чингіс хан каже, що полювання — найкраща військова управа, і приємність людська. Вони всі беруть участь у полюванні: старі, діти, юнаки, дівчата. Вони люди холодної зими. І для них сніги не роблять перешкод. Свіжий слід на снігу — це їхнє письмо.

“Усі вони неграмотні. Завойовуючи грамотних китайців і тюрків, вони брали у них освіту, щоб не служити їй, а щоб вона (чужа освіта) служила їм”.

“Правильно. Цілком мудро! Я завжди казав киянам: “Ви родилися людьми, чому ж стаєте скотом? Коли прийняли від греків закони грецької церкви, то хай вони служать вам! Прийняли до Києва грецьких єреїв, годуйте їх, домми їм дали і дари їм складаєте, то хай вони вам служать, хай вам служать грецька церква, грецькі святі, а не ви їм. Устаньте! Не згинайтеся перед греком-митрополитом, як перед божком. Будьте люди!”

“Чуючи такі слова, монахи почали слідкувати за мною. Життя рятуючи, я жив у лісах, у криївці. І до Києва прибув з синами тоді, коли підійшов Батий”.

125. СВЯТОСЛАВ ПРОДОВЖУВАВ: “Є в людини душа — і все залежить від того, чим людина годує душу. Київську душу годовано православієм грецької церкви — православіє служило грекам, а не киянам. Кияни, переставши служити київським справам, утратили зв'язок з войовничим духом Предків своїх. Вони рідне забули, а чуже їх ні славилло, ні радувало, чуже вчило їх служити чужому, ослаблювало рідну силу України-Русі. Слово “смирненість” стало більше пошановане, ніж слова “слава”, “відвага”.

“Між татарами постійно чути слово “алдар”, що значить “слава”. І поширені думки Чингіс хана: “Бити ворога і його перемагати — найвища людська приємність. Монголи збагачуйтеся приємністю — перемагайте ворогів. Беріть все, що ворог має і робіть так, щоб його жінки і доньки обіймали і ласкали вас, як переможців”.

Чингіс хан Темуджін не вмів ні читати, ні писати. Але вважав, що письмо — справа потрібна. Китайці йому зробили печатку, яку він одобрих, як річ корисну для володаря. Білий прапор з дев'ятьма хвостами — прапор Чингіс хана,

перед яким благоговіють монголи.

“Справді дивно: неграмотні, дикі кочовики змінили обличчя грамотного, цивілізованого світу. Велика віра їх спрямовує до великої мети: вони вірять, що творять світову державу на чолі якої стоятьме Чингіс хан. І монголи, як вибранці Неба й Землі, ощасливлять покорених, ставши їхніми государями. Віра у вибраність, хотіння перемагати, панувати і грабити — п'янили їх. Тому правду кажеш, волхве Сила: народ, який поклоняється чужим святошам, чинити великі подвиги нездібний, у нього розполовинена душа.

126. “У ТАТАР СТРИЛИ ДУЖЕ ГОСТРИ, КОП'Я ЇХНІ З КРЮЧКАМИ. Не проколовши вершника, вони стягали його крючком. І коли він падав з коня, кололи. Це була для нас нова зброя, до якої ми не були на Калці приготовлені, китайського походження вона. Шити їхні легкі, сплетені з пруття дерев'яного.

“Монголи прийняли від китайців поняття про п'ять кольорів. Жовтий колір (золото) — колір ханський. І звідси “Алтан орду”, що значить — Жовта орда, або — Золота. Чорний колір Північ, Білий — Захід, Синій — Схід, Червоний — Південь. Вони вірили, що п'ять кольорів творять п'ятикутну зорю, яка має бути золотою: червоний колір Чингіс хана.

“Коли татари завойовують місто, то без жалости убивають знатних людей — провідників: татарам знатні чужинці не потрібні. Заполонених людей вони питають, хто з них уміє шкуру шити, зброю робити, ковалювати, ткати, шити, прядсти; вони обороняли простих людей, щоб їх гнобити.

“Без шкури татарин жити не може. У кожного шкіряний мішок. Приїхавши до річки, він одержу кладе в мішок, пливе, тримається за хвоста: кінь, добре плаває. У кожного татарина лук, тридцять стріл, щит. На кожних двох

татар один кінь, на кожних десятих — одне шатро, дві лопатки, серп, пилака, сокира, сто голок, мотузка, котел. У кожного татарина “каптаргак” — шкіряна торбинка для харчів, у якій смужки сушеного мяса.

“Коли відбувається огляд орди, усі діляться по десять осіб, перед собою кладуть речі: показують, що в них є так, як сказав Чингіс хан. У Орді татари всі рівні, але старшина має кращий одяг і кращий щит. Я думаю, що монголи у китайців запозичили спосіб життя і правління”.

127. КВІТЕНЬ. З ЛІСІВ І ЗЕМЛЯНОК ЩОДНЯ ЛЮДИ ПРИБУВАЮТЬ ДО КИЄВА, місто швидко залюднюється. Святослав і його приятелі стали киянам відомі, як утікачі з татарської неволі і оборонці волхва Сили. І сказав Святослав: “Попа і монахи уже знають, що татари беруть їх під свою ласкаву охорону. Вони нас видадуть. Вечером ми підемо. Але куди?”

І сказав волхв Сила: “За Дніпровими Порогами є острів, там і могила царя Святослава. Там і Пар'янова ринь. І там безлюдно, спокійно, безпечно тепер. Туди й підемо. Та ви покищо татарського одягу не скидайте.

“Щоб наші люди не вбили вас, думаючи, що ви татари, я осіною голови ваші знаком воїнів шляхетних. Поголою борода, голову, матимете вуса й косу. Житимемо косацькою родиною, там за Порогами. Ні попам, ні татарам не коритимемося. Матимемо вівці, коні, корови, улики, ловитимемо рибу. І для самооборони матимемо зброю. І тому ці мечі, списи візьмемо. І коні в нас є. Я много літ жив таким життям у лісах”.

128. ОРДА ХАНА БАТИЯ ПІДІЙШЛА ДО ГРАДУ ВОЛОДИМИР ВОЛИНСЬКОГО. Ті люди, які не вірили попам, утекли в ліс: притаїлися в болотистих заростях,

і спаслися. Татари обминали болотисті землі; їхні вози люблять сухий голий степ.

Ті люди, які вірили попам, бігли в церкви і ставали на колінах перед чудотворними ідолами грецької церкви, спасіння просили, погибли. Хан Батий дав наказ палити церкви разом з людьми.

Літописець написав, що в Новгород Волинському були "попалені й поруйновані церкви, у яких було повно обгорілих людських кісток". Татари не палили церкву тому, що були ворогами віри грецької, навпаки — вони віру грецьку проголосили корисною, бо вона учить рабів коритися рабовласникам.

Православні зносили скарби у церкву: татари руйнували церкву, щоб забрати скарби. "Ікону Божій Матері одраша, украшену золотом і сребром і каменієм драгим і інше одраша, а інше ізсекоша".

(Літописець не згадав, що в 988 році у Києві ікону (образ) Дажбога украшену золотом і сріблом — "одраша" і "ізсекоша". Тим золотом, що було здерте з образу Дажбога, хрестителі прикрасили образ Саваота).

129. СЬОГОДНІ АРХЕОЛОГИ ЗНАЙШЛИ ЗРУЙНОВАНИЙ ГРАД РАЙКИ. Площа града покрита людьми: кістки лежать в тій позі, в якій падали люди смертельно ранені. Жінки і діти лежать на порогах домів.

І видно по кістках, що мати, умираючи, пригорнула до себе дитину. Град Райки був спалений. Загинули ті, що не встигли утекти. І "Те саме виявлене розкопками міста Колодяжне на ріці Случі. Літопис зберіг відомості про взяття цього міста Батием: "И приде к городу Колодяжну, и постави пороки 12 и не може розбити стени, и начать перемольвливати люди. Они же послушавши злого совѣта его, передашася и сами избити быша".

"Розкопки в Колодяжині вия-

вили, що тут також вся площа городища вкрита кістками людей, які загинули в бою. Скрізь сліди пожарищ і руїн. Після знищення жителів татари пограбували місто і спалили його. Одне за одним татари захоплювали і знищували майже всі міста південно-західних земель України (Русі), і серед них найзначніші — Кам'янець, Кременець, Галич, Володимир Волинський, і "інши гради многы имъ же нѣсть числа", ("Нариси Стародавньої Історії України", Київ, 1959 рік, стор. 577).

130. "РУКИ КІСТЯКА ОДНІЄ ЖІНКИ ОБІЙМАЛИ КІСТЯК ДИТИНИ. У деяких кістяків пробиті черепи, в хребцях інших застрягли наконечники стріл. Особливо багато людських кісток і цілих кістяків знайдено по краях городища, де відбувалися головні бої. Захисники городка до останньої хвилини чинили опір і загинули в бою", ("Н.С.І.У.", стор. 577).

Хан Батий узяв Хмельник, Краків, Лигнищу, Моги. Мав тяжкий бій біля Будапешту, узяв Пожегю. Розгромивши мадярів, міркував на Дунайській долині заснувати Орду. І тут він дістав вість, що Чингіс хан Угедей помер 11 грудня 1241 року.

(Угедей, поширюючи границі своєї імперії у Північному Китаю, послав ханам ярлики (накази), що: "На небесах є тільки один вічний Бог, на землі є тільки один володар (Чингіс хан) — син Божий. Це те, що кажу вам. Силу вічний Бог проявляє через моалів". (Слово монгольське "моал", що значить "завойовник", "подвижник", ми вимовляємо, як "монгол". Угедей голосив, що Монгольська держава є знаряддям Божим для встановлення на світі вічного миру і порядку: хто проти монголів, той проти миру і порядку.

131. 1242 РІК. ВЕСНА. Хан Батий, не затримуючись, проходить

північними берегами Чорного моря. Спішить на схід. Він братиме участь у виборах нового Чингіс хана. Вірить, що його батько (Угедей) помираючи, передав йому престол.

Торагана (жінка Чингіс хана Угедея) стала Чингіс ханшою. Вона трон передала старшому синові Гуюкові. Гуюк — брат Батия. Курултай підтримали Гуюка. Не ставши Чингіс ханом, хан Батий на березі Волги (65 миль на північ від Астрахані) заснував Постій (Сарай). Живе він у шатрі оздобленим золотом. Навколо шатра стоять вози навантажені золотом, сріблом, хутрами, тканинами.

Хан Батий посилав князям повідомлення, щоб вони прибували до нього й отримували "ярлики на улуси". Князі України (Русі) на ханський заклик не спішать озиватися.

132. 1243 РІК. У СТОЛИЦІ КОЛОНІЙ ПІВНІЧНОЇ УКРАЇНИ-РУСІ (у граді Володимирі на Клязмі) живе князь Ярослав Всеволодович: потомок з роду князя Андрея Суздальського (Боголюбського). Він перший погодився бути рабом хана Батия. Прибувши з дарами у Сарай, став на коліна перед ханом. У шатрі поклонився святій басмі (іконі) Чингіс хана Темуджина. І за монгольським звичаєм сів на найнижчому місці.

(Хан Батий знає: північна колонія України (Русі) відчужено ставиться до Києва. Вона заселена неслав'янськими племенами, корилася Києву, тепер буде коритися Орді. Град Володимир на Клязмі в 1237 році гостинно приймав Батиевих послів. Хан Батий дає князеві Ярославові Всеволодовичу право бути великим князем. І забороняє йому від князів землі відбирати, щоб іншим князям передавати. Князі Суздаль, Рязані, Москви, Твері особисто зобов'язані прибути до хана просити "ярлики на улуси").

133. У КИЄВІ НЕМАЄ НІ ЦАРЯ, НІ КНЯЗЯ, НІ ВІЙСЬКА. Є щойно прибулий з Константинополя грек-митрополит Кирило 3-й. Він себе оголосив батьком України (Русі): закликає православних со страхом Божим коритися владі хана Батия. Не противитися злову, забути болі й страждання, всепрощення в серці мати.

(Світла дочка народу Леся Українка, осуджуючи запровадження в Україні (Русі) релігії, яка прививає народові почуття рабської побожності, пише: "І довіку лев не втомиться ягнят покірних жертв: котре не з'їв учора, з'їсть сьогодні. Помилує сьогодні, завтра з'їсть, аби його пустити до кошари. А ваша віра: не протився злову!").

Митрополит Київський і всея Русі (Кирило 3-й) бачить: Київ покараний ханом Батием. А град Володимир на Клязьмі обласканий: князь Ярослав Всеволодович війсьсько має, ереям помагає православних у смиренності тримати. Він (Кирило 3-й) забирає у київських церквах ті скарби, які були під час нападу Батия приховані, і тепер принесені. І перетранспортує їх на північ. І сам готується покинути Київ. У Києві постійно збільшується кількість населення. Ставляться нові доми. Монголів немає. Кияни покищо данини нікому не платять. У місті відновилися ремісничі підприємства і поживавилася торгівля. Є купці прибулі з Швеції, Німеччини, Польщі, Константинополя.

134. У ДІБРОВАХ НА ПОЛЯНАХ КИЇВСЬКА МОЛОДЬ ВІДЗНАЧАЄ ВЕСНЯНІ СВЯТА. Співає ті пісні, які були перед приходом Батия заборонені грецькою церквою, проголошені гріховодними, нечистивими, язичеськими. Тепер попи і монахи бачачи, що війська немає, не відважуються залякувати українську молодь пеклом.

"А ми ниву оремо, оремо! Ой, дід ладо, оремо, оремо!" Дівчата у вінках, закосичені, тримають руки в боки, співають: "А ми просо сіємо, сіємо, ой, дід ладо, сіємо, сіємо". І руками сіяння нагадують: обрядовою піснею оріянів (хліборобів) славлять єдність минулих, сучасних і майбутніх поколінь.

Весняне сонце рум'янить розспівані лица. Опромінює тугі жили юнацькі, привабну, як ранок весняний, дівочу вроду. Коли душу ніхто не залякує пеклом, небесними карами, первородними гріхами, вона (така властивість її природи) мужніє бадьорою мудрістю. І на світ Божий дивиться, як на вічний дім краси. І розум, і почування стають злагодженими. Щасливі ті люди, які є незалежними майстрами свого життя.

135. 1245 РІК. КНЯЗЬ МИХАЙЛО ВСЕВОЛОДОВИЧ (ЧЕРНІГІВСЬКИЙ) повернувся з Шлезії, де перебував, утікши з Києва тоді, як наближалася Батиева орда. Він більше подібний на попа, ніж на володаря, має довгі ризи, на грудях хрест. І в Орду він їде з попами, боярами, прислугами, і внука (юного князя Бориса) взяв з собою.

Елдег (монгольський баскак) завів князя Михайла Всеволодовича у шатро до хана Батия. Батий сказав: "Княже, я твій государ. Кланяйся басмі Чингіс хана, предкам моїм, підлеглість показуй. Облагороднюйся священним вогнем віри монгольської".

У шатрі могильна тиша. Що є? Князі, що тут бували, пошану до звичаїв і віри завойовників проявляли. І пили кумис, пирували. Обласкані Батием, повернулися на рідні землі. Юний князь Борис, побачивши гнів на обличчі хана Батия, заплакав. Бояри кажуть: "Кланяйся, княже".

(Монголи думають: грецьким святощам кланяєшся, а монгольські зневажаєш. І ті й ті чужі тобі: рідних святощів у тебе немає.

Якщо б ти, княже шанував рідне, то жодної в світі чужої віри не зневажав би). Князь відмовився пошанувати монгольські обряди.

Роздратовані горді монголи почали бити князя по обличчі. На носі, на устах кров. Піп Афанасій (як пише літописець) підставив Христа до закривавлених уст, і сказав: "Цілуй, княже. Помираєш православним християнином. Мучся, земні муки тимчасові. А нагорода на небі вічна".

(Не справи державного життя народу рідного на перше місце поставив князь Михайло Всеволодович, а вірність грецькій церкві. З дитячих літ його свідомість була заповнена чужовір'ям).

136. УБІВЕЦЬ МЕЧЕМ ПРОКОЛОВ ГРУДИ КНЯЗЕВІ МИХАЙЛОВІ ВСЕВОЛОДОВИЧУ. "І вирівав з грудей серце"; навіки ці жакні слова загускли на сторінках літописів. Тіло княже було викинене собакам. (Літописець пише, що 20 вересня (1245 року) князь був убитий не монголом, а православним християнином, який служив у монгольському війську).

У княжим боярам були в Орді відрубані голови. Думаю, що їх також було обвинувачено в убивстві Батиевих послів. Та в літописах не згадано, щоб Батий їх у цьому оскаржував. Прибув з Ростово-Суздальщини князь. І баскак Ковгад сказав йому: "Княже Григоріє! Цей же убитий князь Михайло Всеволодович є твоїм дядьком. Що тепер зробиш з його трупом?" Князь Григорій байдуже пройшов мимо убитого. Тіло княже лежало покрите одежиною. І потім "положиша его на велицей доске на телегу. І увіша ужі, і привезоша за реку рекомую Адж". (Адж тепер зветься Гірка, впадає в Каспійське море).

137. У ЗАХІДНІЙ ЕВРОПІ ПОШИРЕНІ ВІСТІ, що Орда все спустошила — з України (Русі) зали-

шилися "тільки мертві кості". Іоан де Плано-Карпіні (посол папи Іннокентія 4-го) у книзі "Історія Монголів" написав: "Татари пішли проти Русі. І після тривалої облоги вони уторгнулися у Київ. Повбивали жителів цього граду. Коли ми їхали з Києва, то по землях русичів знаходили безліч голів і кісток людських, що лежали на полях. Київ було місто дуже велике й багатоподне. А тепер воно спалене, пограбоване, зруйноване, ледве вціліло двісті будинків. А людей, що в тих будинках живуть, татаро-монголи тримають у найжахливішому рабстві", (стор. 25). І тут же Карпіні зазначив, що бачив у Києві чужоземних купців. Були купці з Константинополя, Венеції, Австрії, Польщі, Генуї, Акри, Франції. Торгували вони рудами, попелом, мертвими кістками? Не можна до писань Карпіні ставитися з повним довір'ям, вони були призначені для витворення в Західній Європі мобілізаційного настрою, христового проти-монгольського походу: папи вважали, що війна з монголами pomoже окатоличити Східню Европу.

138. ШЕ Й СЬОГОДНІ В КИЄВІ Є ЧИМАЛО ДОМІВ ПОСТАВЛЕНИХ ПЕРЕД ПРИХОДОМ ХАНА БАТИЯ. Правда: не одна тисяча киян, град рідний обороняючи, загинула, не одна сотня домів була зруйнована.

(Орда хана Батия довго стояла на лівому березі Дніпра: ждала зими, щоб можна було рухатися по льоду. Кияни мали багато часу, щоб вийти з скарбами у ліси, сховища. І багато з них (переважно діти і жінки) ішли в безпечніші місця.

(Оборонці Києва вторгнення хана Батия зустріли мужньо. Вони були людьми загартованими: переживали постійні напади печенізьких і половецьких орд. Часто горіли селища і гради, і люди вже звикали до таких нападів. Вони мали у лісах таємні сховища. Пе-

ресидівши напад орди, повертали-ся додому, орали ниви, ставили нові глиняні хати, плекали скотину.

(Населення Деревлянії, Чернігівщини та лісостепової України (Русі) не було монголами винищене. На берегах Прип'яті, Десни, Дніпра ніколи ніхто биття українського серця не міг спинити: на протязі тисячоліть українське серце тут б'ється невтомно.

(Орда хана Батия йшла в Київщину не з Криму, а з земель Північної Чернігівщини, щоб людям України (Русі) не дати можності переселюватися на землі Ростово-

Суздальщини. Монголам були потрібні раби-хлібороби. "Безтолкового винищення жителів татари не могли допустити вже тому, що збиралися їх експлуатувати і дійсно експлуатували і між іншим, населення Київщини", (М. Н. Покровський, "Вибрані твори", Кн. 1, Том 2, Москва, стор. 455).

"У літописи ввійшли татарські вбивства та знищення сильно перебільшеними. Конкретно відома велика релігійна толерантність татар, а, отже, і пошана до культурного життя підбитих народів. Як би Володимир, Берестя та інші міста були вирізані до решти, Данило, якого головною опорою була Волинь, не мав би того значення, що давніше", (Д. М. Антонович, "Історія України", Том 1, Прага, 1942 р., стор. 50). Волинь була татарами жорстоко нищена, але вірити, що з неї залишилися "тільки мертві кості", значить не орієнтуватися в історичній дійсності.

139. (М. ПОГОДІН, щоб малоросів дезорієнтувати і вторгнення московських військ оправдати, придумав оповідання, що москвитяни — це кияни, які, тікаючи від Батия, поселилися у Москві. Ніхто з істориків (навіть московських) з погодінським оповіданням не погодився. Кияни знали: Московитя

окупована ханом Батием, у її лісах бродять розбійницькі загони. Тікати від монголів до монголів ніхто з України (Русі) не думав).

Ханові Батиеві були потрібні для Орди пшениця, просо, шкура, скот, мед, масло. Він знав: Україна (Русь) найплодоносніша. І старався хліборобське населення берегти для ординських прибуткових справ. Мішатися з хліборобами (українцями) поселючись у їхніх селах, татари не хотіли. Татари були переконані, що хліборобське життя виснажливе, одноманітне, ліниве, рабське. Татари, як лоди буйної мисливської вдачі, почнуть селитися на півночі, де живуть москвитяни (ім по влачі близькі). Москвитяни — скотарі і мисливці, у них так, як і в монголів, житла вистелені медвежими хутрами, настрій войовничий, мисливський.

140. 1245 РІК. 26 ЖОВТНЯ ВЕЛИКИЙ КНЯЗЬ ДАНИЛО ГАЛИЦЬКИЙ з знаттю військовою їде в Орду. Він зупинився у Києві і здивувався: у Києві немає татар. Є великі ярмарки, купці, ремісники. Нові дома стоять.

У Видибицькому монастирі ночував Великий князь Данило. (Тут, де стоїть Видибицький монастир, 257 років тому, українські матері плакали за рідним Богом. Образ Бога України (Русі) тут був бичований, обмовлений. І з Святині на хвилі Дніпрові вигнаній). "Видибай, Боже, видибай!", плакали, благали благородні киянки. Слово "видибай" значить "виходь"; киянки кликали Бога батьків своїх, священну любов маючи до маєстату Духовної Незалежності. І щоліта кияни сходилися до Дніпрового берега оплакувати Бога батьків своїх. Щоб поглумитися з Української Душі, ереї православія грецької церкви на Священному Місці Плачу поставили монастир, який був прозваний Видибицьким.

Орїяна

Орїяна

О Р І Я Н А , Спрінг Глен, Нью Йорк.

*****

ТВОРЦІ ФОНДУ
ПОШИРЕННЯ

Рідної Української Національної Віри

(Фонд ОСІДУ Рідної Віри - Основа, яка допомагає втілювати в Українське Життя Світогляд Рідної Української Національної Віри).

ЄДНІСТЬ І СИЛА НАРОДЖУЄТЬСЯ Спільними зусиллями

РУНТАТО МИРОСЛАВ І. ЛОЗОВИЙ -45, С. ЮРЧЕНКО -5, МІНЕНКО М.І. -5, В. БУРІМ -5, М. ШЕГРИН -5, Д. ГРУШЕЦЬКИЙ -10, РУНТАТО М. СИТНИК -5, РУНТАТО В. ГАЙДАЙЧУК -3, М. ОНОШКІН -5,

ПРОФ. А. БІЛЕЦЬКИЙ -6, П. ВОЛИНЕЦЬ -6, Д. СВИРИДЕНКО -6, ЧЕРЕПАХА -6, РУНТАТО Б. СВИРИДЕНКО -6, КИЙ КОПЕРНИК -6, В. КОПЕРНИК -6, Я. КОПЕРНИК -6, РУНТАТО М. ЛИСЕНКО -20,

Н. ТРИСКА -5, Б. ВИШНЯ -10, В. М. ЦУПЕР -20, К. КОБЕЦЬ -50, ДР. ОРЬ БАЛАБАН -100, М. РУДИК -10, С. РАВРО -10, Н. НАДВІДНИЙ -2, ПРОФ. В. МАЦЬ - КІВ - 85,

А. БАРЧУК -10, М. ПОНОМАРЕНКО -5, І. БАДИНСЬКИЙ -10, В. ПАРАКІЦЬ -10, Б. ЛІТУЧИЙ -25, Ю. МАРИКА -20, Л. ЯРОТСЬКИЙ -20, Ф. МИРОШ -5, Б. СТАНОПРУД -10,

РУНТАТО Б. ТАРАСЮК -48, Р. ЧЕРЕМШИНА -20, Б. СТУКАЛО -10, А. КОЛОМИЧ -7, С. ГРУШЕНКО -9, І. СВОНКО -7, Д. СОЛОДУХА -7, П. ПЕЧЕРНИЙ -4, Т. МАРЧАК -12, Л. СВЯТОСЛАВСЬКА -5,

С. ПИЛИПЕНКО -20, Т. НАРОЖНЯК -10, Л. ЯРОСЛАВСЬКА -5, С. ЧОРНОЛИЦЬКА -3, В. ОЛІЙНИК -50 (на Орїяну), П. МАТИЧАК -20 (на Орїяну), М. ШЕГРИН -10 (на Орїяну),

(продовження буде).

Усіх Вітаємо!

СЕРПЕНЬ:

- 1.. П'ятниця, 17 -го. Семінар Рунтатів і Проповідників.
2. Субота, 18 -го. Семінар Рунтатів і Проповідників.
3. Неділя, 19-го. Свято (Священна Година Самопізнання). Свято Купала. Мистецькі виступи молоді і дорослих.
4. Понеділок, 20-го
5. Вівторок, 21-го.
6. Середа, 22-го.
7. Четвер, 23-го..
8. П'ятниця, 24-го.

Для молоді

школа

Рідної Віри і Рідної Історії.

Розваги

Студенти від 13 років до 30 років.
від 8 років до 13 років.

За детальнішими інформаціями у справі Школи усіх просимо писати на адресу: Рунтато Б. Свириденко,

ORIANA, P.O. BOX 147, SPRING GLEN, N.Y., 12483, USA.

Святинна Пісня

Святиня Дажбожа - Завіт України,
Тобі наші Ум і Серця,

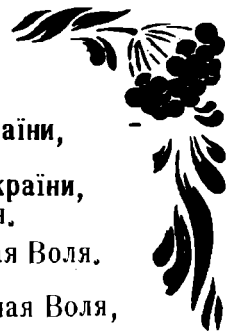
Святиня Дажбожа - Завіт України,
Проміння Дажбога - Творця.

Святиня Дажбожа - Священна Воля,
Молитва Духовних Обнов.

Святиня Дажбожа - Священна Воля,
Русі - України Любов.

Святиня Дажбожа - Лель, Оря Безсмертя,
Слова Мага Віри святі.

Святиня Дажбожа - Лель, Оря Безсмертя,
Ми зріднені вірні Твої.

Відійшов у Царство Духа Предків Побратим Мстислав І Міненко. 22 квітня цього року обряд поховання здійснили Достойний Рунгато Мирослав І, Лозовий і Достойний Рунгато Боголюб І, Свириденко, Побратим М. І. Міненко похований на кладовищі в Керсонґон, біля Союзівки, яка декілька миль віддалена від Оріяни.

Він (Побратим М.І. Мінен -

ко) залишив Добру Пам"ять про себе. Вважався людиною послідовного і стійкого характеру. Віддано любив Матір Україну. Більше, як десять років тому Він став Українцем Рідної Української Національної Віри. Він своїм ровесникам всюди говорив: "Я визнаю Науку Учителя Лева Силенка, бо бачу в Ній рідне розуміння Бога, рідні закони, рідні святощі, незалежність Українського Духа!"

Шлях життя Побратима М.І. Міненка подібний на шлях мільйонів Українців. Він народився в 1905 році на Чернігівщині. У часи творення рабської колективізації виїхав на Донбас, де постійно працював у копальні до 2-ї світової війни. І потім - скитальщина в Німеччині. І приїзд до Америки, де працював робітником до пенсії.

Влітку минулого року Побратим М.І. Міненко на Оріяні заявив, що складає дар на будову Святині Матері України в сумі 2000.00 доларів. І через місяць здійснив свою обітницю. Він довгий час хворів, та незважаючи на недугу, мав світле мислення і бадьоре почуття, і тишився, що вже започатковується будова Святині Матері України. І в своєму Заповіті, як тепер виявилось, Він призначив щирий дар на справи поширення РУНВіри, і про це буде окремо нами відзначено.

Побратими і Посестри прибули з Нью Йорку і Каннектикату особливо достойно звеличили День відходу Дорогого Побратима у Царство Духа Предків.

У поховальному домі в Еллевіллі за рідними дровами звичаями були до Домовини покладені вар і хліб. Під час складання квітів була проспівана Прощальна Пісня Побратимська.

(У Заповіті Побратим М.І. Міненко зазначив, що хоче бути похований на Оріяні, і залишив на здійснення цього Завіту оплату. Заповіт Побратима буде достойно Виконаний).

На Оріяні в скорому часі буде Святиня Оріянської Пам"яти, скорочено-Свяорпа. Покійні Побратими і Посестри у Свяорпі спочиватимуть у саркофагах (гробницях). Гробниці не будуть за-

*"Прощай, Побратиме, прощай Побратиме,
Величний і Рідний, прощай.
Дажбо Твою душу завжди бережитиме,
І дасть їй безсмертя і рай",
(з "Прощальної Побратимської").*

риватися у землю: вони знаходитимуться у мрамуровій стіні, яка буде десь шириною 7 метрів: поховані домовини будуть бережені від вологости.

Біля Стін будуть квіти і лавки; перед Свяорпою світитиметься бронзове знамено Дажбо - же (тризуб в обрамленні сонця). Усе це заплановано так тому, щоб в майбутньому (як буде відроджена Українська Держава) можна було ці гробниці (саркофаги), виконуючи заповіти, врочисто пе-

везти в Україну. У "Самобутній Україні" будуть подані детальніші повідомлення, і буде поміщений проєкт будови Свяорпи (Святині Оріянської Пам"яти).

На Поминальнім Обіді Побратими і Посестри щирими словами увічнювали Пам"ять про Дорогого Побратима Мстислава І, Міненка, адже Він декілька років був сторожем на Оріяні, де й жив постійно. Присутні склали 123 долари, з яких: 75 призначено на будову Святині Матері України, а 48 відіслано на Видавничий Фонд "Самобутньої України".

ПАМ'ЯТАЄМО: літо в 1964 році було дуже гаряче Цього літа Учитель Лев Силенко у Вінніпезі (Канада) натхненний Дажбогом видав 1-ше число журналу "Рідна Віра". 950 примірників журналу Він послав на всі Йому відомі адреси у Вільному Світі.

І появилися зразу такі, які Йому казали: "Поділяю Ваше проповідування Рідної Віри. Тільки мого імені не виявляйте, я буду в тіні".

Учитель ішов відкрито, відважно і натхненно. І архиєреї рекли: "Парахвіляни, то ви йдете до Лева Силенка. А хто вас на лоно Авраама відправлятиме, хто гріб запечатає?"

І натхненні наукою Учителя відповідали: "Ми не сироти. Підемо на лоно рідного Родоначальника Оря. Авраам же є жидом, нашої мови не знає, і нашої душі не розуміє".

І пройшло 15 років. І Богом натхненна Рідна Українська Національна Віра поширилася у Світі. І за рідними величними обрядами сьогодні здійснюються Поховання. І бачемо: є на кладовищах Австралії, Англії, США, Канади намогильники; і замість хреста (емблеми грецько-латинського християнства) сяють знаки Дажбожі (золоті тризуби в обрамленні сонця).

І так утверджується-зходить у свідо-мість Українців священна пошана до Рідного. Формується духовне оновлення-вольова свідомість Українців Рідної Віри.

Чужинець чи Українець, ідучи алеєю кладовища, зупиняється: "Так, це світові ясно тут спочиває Українець". (Є правда: були наміри в Бавдбруці поставити намогильник з тризубом у сонці. І архиєреї відповіли, що мусить бути хрест, а коли хочете й тризуб, то постав його під хрестом.

Тобто, емблема греко-латинського християнства має домінувати (панувати) над священною емблемою України-Русі. Чому ж таке припущення: адже над шестикутною зіркою царя юдейського Давида жодна чужа емблема не домінує? Адже на гробницях англійських королів у Лондоні (англіканської церкви) ніяких хрестів немає, є тільки емблеми Англії. І Англійці відомі в світі, як мудрий і великий народ.

Сьогодні, як всі знаємо, в Україні-Русі кривава Московитія дозволяє на намогильниках ставити хрести і червоні зірки, та карає жорстокою в'язницею того Українця, який на намогильнику поставить тризуб.

Бог милостивий! Бог є з Українцями Рідної Української Національної Віри, бо ж так, як любов дітей до матері, так і любов людей до Рідного, дана людям Богом. І достойні ті люди, які цей святий дар Божий обожують.

Ми, Українці РУНВіри, щасливі люди, бо жодні святи чужинці (юдейці, греки, римляни) не панують над нашими добрими душами. Ми, ставши духовно незалежними людьми, починаємо не тільки самі себе поважати, а й раду самі собі давати. У нас вже є свої кладовища

Торонто, Онтаріо, Канада. Міське Кладовище, де спочивають Українці різних релігійних визнань: віруючі на намогильниках мають свої релігійні символи.

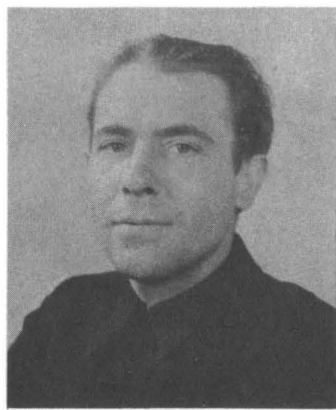
Тут спочиває наш Улюблений Побратим Микола Ясінський. Його відвідали Його дорога Дружина, Його дорогий син та Його Побратими і Посестри. Дії молитовного обряду здійснили Рунтато Мирослав Ситник і Рунтато Славин Яворський.

Дорога Посестра Катерина Кобець біля могили свого дорогого мужа Богдана І. Кобця. І Побратими і Посестри. На Великдень Світла Дажбожого ми відвідуємо Могили Рідних наших, несучи квіти, писанки, вар, печиво. Рідний звичай цей був на нашій землі відомий вже 5-ть тисяліт літ тому: в часи Трипільської культури.

в Монреалі, Гемільтоні, Нью Йорку.

Святослав Пилипюк.

◎ Достойний Побратим
Тарас Осадчук
Австралія.

Достойна Посестра Віра Волян
Канада.

Дорога Посестро Віра Волян! Дорогі Побратими Тарасе Осадчук, Святославе М. Когут, Ярослав С. Помеляйко. Хіба це не веління Святої Божої Сили! Донька з Кубані, син з Полтавщини, син з Галичини, син з Харківщини, які віками були роз'єднані Чужими вірами, тепер зріднюються в Рідній Вірі!

Як Рідні Рідних вітаємо Вас у Правдоносній Родині Українців Рідної Української Національної Віри в Єдиного і Всюдиущого Господа Дажбога. Родина наша щодня більшає і міцнішає. І хоч нас, внуків Дажбожих, ще не дуже багато, та ми вже є всюди. Ми є у Вільному Світі і в Україні-Русі, поневоленій ордою Московською-СССР (Союзом Советський Сатрапів Россеї).

Читаючи писання Українців - дисидентів, ми відчуваємо, що Вони чули про оновлену рідну віру України - Русі. Наприклад, Осадчий, Руденко, Микола Руденко, який зараз сидить в концтаборі СССР, у книзі "Прозріння" (виданій в США "Смолоскипом" в 1978 р.) пише: "Не став я богомольцем забобонним", (стор.163). Істина для Нього "встає не у церковній позолоті", треба

(на стор. 1314)

(У жидів є Стіна Плачу: чужинці, оганьбивши і поруйнувавши їхню святиню, заборонили їм рідну віру мати. Вони, щоб не забути бадьківської віри, виблагали у чужинців право оплакувати рідне, стокучи під стіною святині).

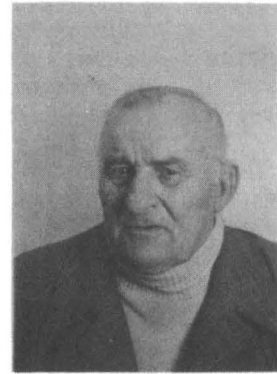
З Києва Великий князь Данило на ладях приплив до Переяслава, де його стрів ханський баскак Куремса, і поміг йому їхати до хана. Літописці, що подорожували з Великим князем, детально описують подорож: немає у них згадок, що Київ обезлюднений.

(далі буде)

Лев Силенко, "Мага Віра".

◎ Достойний Побратим
Святослав М. Когут
США.

◎ Достойний Побратим
Ярослав С. Помеляйко
Англія

"помолитись Богу. Не тим іконам, що висять в кутку, і може не Мойсею; не Христу", (стор.173).

Ігор Качуровський в цій же книзі (у статті "Лірика Миколи Руденка" (стор.354) пише, що в творчості Руденка не можна "не помітити культу Сонця, і цей культ є важливою складовою частиною світогляду М. Руденка".

Ми, рунвісти, кажемо: "Дажбог -Світло. Ми в Світлі і Світло в нас, немає віри вищої за Світло", ("Мага Віра").

ВАЛЕНТИН МОРОЗ

Як тільки В. Мороз вийшов з літака в Нью Йорку, Ним зацікавився др. Фліс (Голова УНС). Митрополитові Мстиславові дуже заохотилося, щоб В. Мороз сказав, що він є православний віри грецької і поклоняється Саваомові. Єреї грецько-католицтва заохотили, щоб Він усіх православних закликав під юрисдикцію Ватикану, визнавши авторитет кардинала Сліпого. І вже в часописах появилася зняквола релігійна незгода. Радимо у церквах прочитати вірш В. Мороза, за який Він мучився в концтаборах:

Валентин Мороз:

Позбираю забутих слів квадратів гривни,
з віщого срібла викую гарячий ланцюг,
підійму з намулу Дажбога дерев'яне олтарище
і збагну заповітів наших праукраїнський дуж.

Лист Учителя Лева Силенка особисто в руки В. Морозові передали Рунтато Славин Яворський і Побратим Тарас Нарожняк.

У тяжких випадках глистяної хвороби малюки порівняно із своїми здоровими ровесниками погано ростуть, часто відстають у навчанні.

Забороняйте маленьким дітям смоктати пальці, брати в рот іграшки, землю, піднімати що-небудь з землі, давайте пити тільки переварену воду. Спати кладіть в окремому ліжку. Кожного дня витирайте пил у кімнаті вологою ганчіркою. Фрукти і ягоди мийте кип'яченою водою.

Тільки додержуючи цих правил, зможе убергти дитину від тяжкої глистяної хвороби.

ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ,
ЩО...

ДИТИНА

і про це треба пам'ятати.
Мати занепокоєна: старається краще нагодувати дитину, а воно відмовляється від жирного бульйону. Особливо вранці її нудить, бодить у животі. З віду зблідла, схудла, скаржиться, що болить голова, не може спати. Лікар встановлює — напали глисти.

ОБ'ЄДНАННЯ СИНІВ І ДОЧОК УКРАЇНИ
РІДНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ВІРИ
SOCIETY OF THE UKRAINIAN NATIVE FAITH (RUNVIRA)

Spiritual Teacher LEV SYLENKO

GREAT BRITAIN — UNITED STATES OF AMERICA — CANADA — AUSTRALIA — WEST GERMANY

Box 1174, Winnipeg, Man., Canada R3C 2Y4 • Oriana, Spring Glen, (Ellenville), N.Y. 12428 •

Славний Пане Брате Валентине Морозе!

Ви вийшли на волю з Тюрми народів - СССР, вітаю Вас, як брат брата, в світі Вільному, вітаю з світлою вірою в Єдиного і Всюдисущого Дажбога - Всеправедного Господа України - Русі .

15 квітня цього року ширим серцем згадував Вас у Святині Дажбожій (в Гемільтоні, Онтаріо) в Годину Освячення Святині. І віруючим пригадав Слова Вашого вірша: " ... підійму з намулу Дажбога дерев'яне олтарище і збагну заповітів наших Праукраїнський Дух". Тобто, Самобутній (віджодних чужих сил незалежний) лицарський дух України - Русі епохи Святослава.

Тарас Шевченко, Іван Франко, Леся Українка черпали священну наснагу для душі своєї не з сторінок юдейських, візантійських, латинських священнописань, а з вічних животворних джерел Духа Нації - з джерел Самобутньої України- Русі. Шевченко голосив рабам православія грецької віри, що "одурить Візантійський Саваот". Франко учив, що для полум'яного Українського Революціонера не страшні "попівські тортури", "папське ремесло". Українка, обожнюючи Матір Україну, заявила священно - дійно: "я й краплі крові своєї не дам за кров Христову". Бо, як пише Шевченко дарем -

НО "котилися і наші козачі дурні голови за віру Христову", "Ожм киргизам, ажже й там, їй же Богу краще жити, ніж нам на Україні, а може тим, що киргизи ще не християни?". "Кропилом будем брате, нову гату замінити", "з кадильніць люльки курити". Бо що ж - криваві імперії зробили з віри Христової знаряддя гноблення народу Українського. І гноблений народ, живучи у темі рабства, "буде трами мурувать, та візантійство прославлять, та й більше, бачиться нічого".

Шевченко учить у своїй хаті будувати свою Правду. Української Правди немає у Ватикані, Візантії, Московії. Гряде Українська Духовна Революція - утверджується Незалежність Духа України-Русі. Пане Брате В. Мороз, радуйся і веселися! У Вільному Світі є Святиня Дажбожа, є віруючі Рідної Української Національної Віри. Чуючі ці слова, гордися своїми словами: "підійму з намулу Дажбога дерев'яне олтарище і збагну заповітів наших Праукраїнський Дух".

Порада моя братня: в душі Ти маєш "заповітів наших Праукраїнський Дух". Але у Вільному світі всі славлять мужність Твою (Українці Рідної Віри, Українці Католицької Віри, Українці православія Грецької віри, Українці-атеїсти). Звелич Праукраїнський світлий Дух толеранцією до всіх, що стоять в рядах боротьби проти Тюрми народів - СССР.

Як тільки вийде у світ "Мага Віра" (євангелія Українців Рідної Віри), рідновіри її вродисто вручать Вам. Рідна Українська Національна Віра (РУНВіра) - віра духовної толеранції, відданості Вітчизні, віра монотеїстична. (Ті Українці, які мають Чужі віри, не завжди будуть Вам прихильно говорити про Українців Рідної Віри. Вибачайте їм!).

З вірою в Дажбога, з побратимською любов'ю до Вас і до Вашої чарівної рідни

27 травня, 10.979 року
Дажбожого.

Учитель Лев Силенко

Що таке РУНВіра (Рідна Українська Національ - на Віра) проявлена в Науці Учителя Лева Силенка? Які в рідновірів обряди? Яке в них розуміння Єдиного Бога? Які в них погляди на рідну історію, правду, мораль, мудрість? І які в них Святощі, молитви, обряди, закони, заповіді, світорозуміння? Таких і подібних питань у Вас багато. На всі ці питання матимете відповіді, отримавши від нас такі книжки:

1. Мудрість Української Правди.
2. Що повинен знати Українець?
3. "Мага Врата" (Лев Силенко).
4. Закони Правильного Життя.
5. Перевтілення.
6. Створення Нового "Я" (Лев Силенко).
7. Діти і Родичі.
8. Світ і Його Таїни.
9. Свіість Історичної Науки.
10. Чужі і Рідні Імена. Де ти, наша знаєть?
11. Діаманти з Храму Свігової Історії. (Заратустра, Бог і Біблія, Будда, Бог і Євангелії).
12. Так Говорить Учитель Лев Силенко (про Біблію).
13. Створення Світу (Книга Івана Франка).
14. Закони Життя - Рідна Віра.

З ЛИСТІВ ДО ВИДАВНИЦТВА:

"Прошу прислати 14 книжок, назви яких перераховані в "Самобутній Україні". Знаю, що папір, фарба, друк, праця, асекурована поштовою пересилка тепер дорого коштують. Отож, прошу прийняти мій внесок 20 доларів на Розбудову Вашого Видавництва. Жду посилки з книгами." (3 листів)

RUNVIRA

САМОБУТНЯ Україна

„Samobutnia Ukraina”.

A Ukrainian Monthly Magazine.
FOUNDED 1966

P.O. BOX 1174 - WINNIPEG, MAN. CANADA R3C 2Y4
ORIANA, P.O. BOX 147, SPRING GLEN, N.Y., 12483, USA.

Society of the Ukrainian Native Faith

LEV SYLENKO,

Founder and Spiritual Leader

Читач пише:

"Посилаю пожертву (п'ять доларів), цілий рік шліть мені Ваш цінний Часопис. Читаю сам і даю читати сусідам."

Часопис посилаємо кожному, хто повідомляє, що хоче бути нашим Читачем, і широ дякуємо за пожертви.

Наша Адреса:

"SAMOBUTNIA UKRAINA",
P.O. BOX 3592, STN. "C",
HAMILTON, ONT., CANADA L8H 7M9

Адреси наших представництв:

Box 57, P.O. Station "E", Montreal, Quebec, Canada, H2T 3A5	Runvira, 116 St. Marks Pl., New York, N.Y., 10009, USA.
P.O. Box 651, Edmonton, Alta., T5J 2K8, Canada.	124 W. Granada St., Phoenix, Arizona, 85003, USA
Box 172, Islington, Ont., M9A 4X2, Canada	1234 N. Kedzie Ave., Chicago, Ill. 60651, USA.
P.O. Box 4365, St. E., Ottawa, Ont., K1S 5B4, Canada	1911-10 Ave. S., Minneapolis, Minn., 55404, USA.
Box 745, P.O. Fonthill, Ont L0S 1E0, Canada	15338 Lamb St., Fort Lupton, Colorado, 80621, USA.
40 Highfield Rd., Bolton, Lancs BL1 - 6EL, Great Britain	P.O. Box 111, Manuka, A.C.T., Kanberra, 2603, Australia.
P.O. Box 363, Stn "B", Toronto, Ont., M5T 2W2, Canada	P.O. Box 141, Sunnybank, Brisbane, QLD., Australia, 4109
P.O. Box 49585, Barrington Stn., Los Angeles, CA., 90049, USA	

Дорогі Читачі!

Просимо повідомляти нас, коли те чи інше число "Самобутньої України" Вам пошта не доручила, щоб ми могли Вам прислати повторно, дякуватимемо за співпрацю!

